

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Neceslaria, beata, dives, utilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Dilectio Dei morti comparatur, dicente Salomone: fortis est, ut mors, dilectio. Cant. 8.6. Ideo, quia sicut mors violenter separat animam à corpore, ita & dilectio Dei violenter segregat hominem à mundano, & carnali amore. Idem ib. c. 3.

Anima ad imaginem Dei creata esse dicitur: quia, sicut Deus charitas est, sic & ipsa habet ex proprio suo esse, cum in usu liberi arbitrii est, quandam innatam aptitudinem ad amandum; sine qua minimè esse potest. S. Bern. Sen. f. 5. Art. 1.

Nullam aliam virtutem sonat Spiritus Sanctus in corde humano sic illi connaturalem, sicut amorem, & charitatem. Cum Deus creavit animam, ad imag. & similit. creavit illam, scilicet ad imaginem charitatis: quia *Deus charitas est*. I. Jo. 4. Id. tom. 2. f. 3.

Quod in Angelis Seraphinus, in caelis Empeyrum, in astris sol, in elementis ignis, in belluis leo, in avibus aquila, in arboribus palma, in metallis aurum, in gemmis adamas, in membris cor; hoc in virtutibus est Charitas. Doultremann de am. increato in Prolegomenis.

§. III.

Charitas continet omnes virtutes, sanctitatem, perseverantiam &c.

Ex Veteri, Novo, & Patribus.

Astitit regina - circumdata varietate. Pl. 44. 10. Quisquis unò quolibet, quamvis pretiosò, delectatur opere, charitatis ornatum non habet, quæ vestitur varietate. Rich. à S. Viçt. annot. in Pl. 44.

Charitas omnia suffert, omnia sperat.

1. Cor. 13. 7. Sicut habens nummum habet omnia terrena, cunctaque ei obediunt; ita qui habet charitatem, habet omnes virtutes, & omnia potest in spiritualibus. Broyard. Charitas.

In charitate radicari, & fundari. Eph. 3. 17. vide hic §. 1. ex Patribus sub initium.

Tanta charitatis virtus est, ut ad se omnia trahat; omnesque sibi societ, vindicetque, virtutes. Orig. l. 5. in c. 6. Rom.

O charitas! ordinis regula Electorum, lex universalis universos ligans, virtus virtutum, canon canonum, lex legum, sententia regis regum; quam non solum edidit, vel condidit, jubendo, sed & eduxit, & promulgavit, personaliter docendo, & adimplevit servando. Mater, & origo, legum divinarum; Magistra, & domina, humanarum; rationabilium & æquarum, hostis iniquarum; cujus observantia per gratiam in hac vita initiatur, & continuata usque ad mortem in alia vita consummatur. S. Thom. p. 2. de dil. prox. c. 11.

Consistit principaliter spiritualis vita in charitate; quam qui non habet, nihil esse spiritualiter reputatur. Id. de perf. vit. spir. c. 1.

Charitas clavis est regni, perfectionis mater, virtutum robor, thesaurus incomparabilis, cunctorumque meritorum principium, & finis. S. Laur. Jul. de casto connub. c. 13.

Polyanth. Sacr. Tom. I.

Nunquam sine patientiæ exercitu charitas esse solet; & qualis sit, ostendit patientia. Idem ibid.

O præcella charitas! virtutum radix, flatera meritorum, filiorum hæreditas, cæli, clavis, fortitudo certantium, Angelorum gaudium, paradisi deliciarum, cælestis donum, omniumque delectabilium delectabile summum. Id. f. in festo S. Andreae.

Charitas est sacra Scripturæ compendium virtutum virtus. Id. de inc. div. amor. c. 8.

Diferta quem prudentia, fortisque temperantia, quin universa sanctitas, ornavit; hæc est charitas. D. Fulbertus Carnot. prosa de S. Martino.

§. IV.

Charitas Necessaria, beata, dives, utilis.

Quid voluntate liberius? quid ligatione charitatis astrictius! Deus enim, qui liberam voluntate plasnavit hominem, sibi liberam voluntate conformem, dicitur legem charitatis ad ligationem liberam voluntatis: nec fortasse libertas voluntatem gravaret, si eam charitas non juvaret. Multum voluntatem gravat libertas, quam non trahit sursum divina charitas, sed deorsum humana vanitas. S. Bonav. in Pl. 118. Nisi quod lex tua.

Charitatem vocat matrem animarum S. Ambrosius in expos. ep. S. Pauli ad Rom. c. 14.

Non clarescit anima in fulgore aeternæ pulchritudinis, nisi, ut ita dicam, prius hic arserit in officina charitatis. S. Greg. moral. l. 18. cap. 15.

O charitas! quam pia, & quam opulenta! ô quam potens! nihil habet, qui te non habet. Tu Deum in hominem demutate voluisti; tu virginali carceri novem mensibus religasti; tu Adam in Christo renovasti; tu sacram crucem in salutem perditam jam Mundo providisti; tu sola rogari non nosti. Tu cæcorum oculus, tu pes claudorum, tu scutum fidelissimum viduarum; tu melior pupillarum, plusquam uterque, parens. Tibi oculos nunquam ficos esse, aut misericordia permittit, aut gaudium. S. Zenó Veron. serm. de fide, spe, & char.

Quæ major hæreditas? quæ melior hæreditas? quam divinæ vinculum charitatis? quia hæreditas aliquando perit, *charitas nunquam*, dicente Apostolo 1. Cor. 13. 8. *excidit*. Ille dicit filios, qui relinquit filijs plenissimam charitatem. S. Chrysol. f. 162.

§. V.

Facilis, amœna.

Media charitate constravit propter filias Jerusalem. Cant. 3. 10. Quid per filias Jerusalem? cum non filios, sed filias dixerit, intelligimus? nisi nos debiles, qui in Ecclesia non viri, sed feminae, sumus: quia contra vitia fortiter non reluctamur, viriliter non resistimus, muliebriter subjacemus. Si

Ff

ergo